

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID  
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**VOORZITTER VAN DE XIV<sup>e</sup> KAMER**

**nr. 10.578 van 18 juni 2014  
in de zaak A. 212.689/XIV-35.666**

In zake :           XXXXXX  
                    bijgestaan en vertegenwoordigd door  
                    advocaat Charles Buytaert  
                    kantoor houdend te 1050 Brussel  
                    Louizalaan 430/3b  
                    bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN  
EN DE STAATLOZEN

---

Het cassatieberoep, ingesteld op 5 juni 2014, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 123.550 van 5 mei 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 11 juni 2014 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Artikel 1, A, 2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 heeft geen rechtstreekse werking in het Belgische recht. De “International Protection Considerations” van UNHCR waarnaar verzoeker verwijst, hebben geen juridisch bindende kracht en gelden enkel als aanbeveling. Ook de verwijzing door verzoeker naar een arrest van de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen in een andere zaak is niet dienstig daar elke asielaanvraag individueel en op zijn eigen merites wordt beoordeeld. In tegenstelling tot wat verzoeker aanvoert, legt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen bijkomende voorwaarden op nu voor het toekennen van de vluchtelingenstatus wel degelijk een persoonlijke en systematische vervolging vereist wordt. Net daarin schuilt immers het grootste onderscheid met de subsidiaire beschermingsstatus, die in casu wel aan verzoeker werd toegekend. Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratief rechtscollege dat jurisdictionele beslissingen uitspreekt, te dezen met volle rechtsmacht, waarop “het recht op behoorlijk bestuur zoals vervat in art. 41 Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en art. 8 lid 2 Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005” en de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur niet van toepassing zijn. Verzoeker kan zich bovendien in een cassatieberoep tegen een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet dienstig beroepen op een schending van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Het tweede middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

Daargelaten de vraag of verzoeker zich rechtstreeks op de Richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 van het Europees Parlement en de Raad inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming kan beroepen, beperkt hij zich in het derde middel tot de loutere bewering dat “de elementen die voorlagen in het dossier (...) niet allemaal bij de beoordeling (werden) betrokken”, zonder op enige wijze nader uiteen te zetten met welke elementen de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen rekening zou hebben gehouden. Het derde middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

## **B E S L U I T :**

### **1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**

**2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op achttien juni tweeduizend veertien, door:

|                 |                       |
|-----------------|-----------------------|
| Carlo Adams,    | wnd. kamervoorzitter, |
|                 | staatsraad,           |
| bijgestaan door |                       |
| Joris Casneuf,  | griffier.             |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Joris Casneuf**

**Carlo Adams**